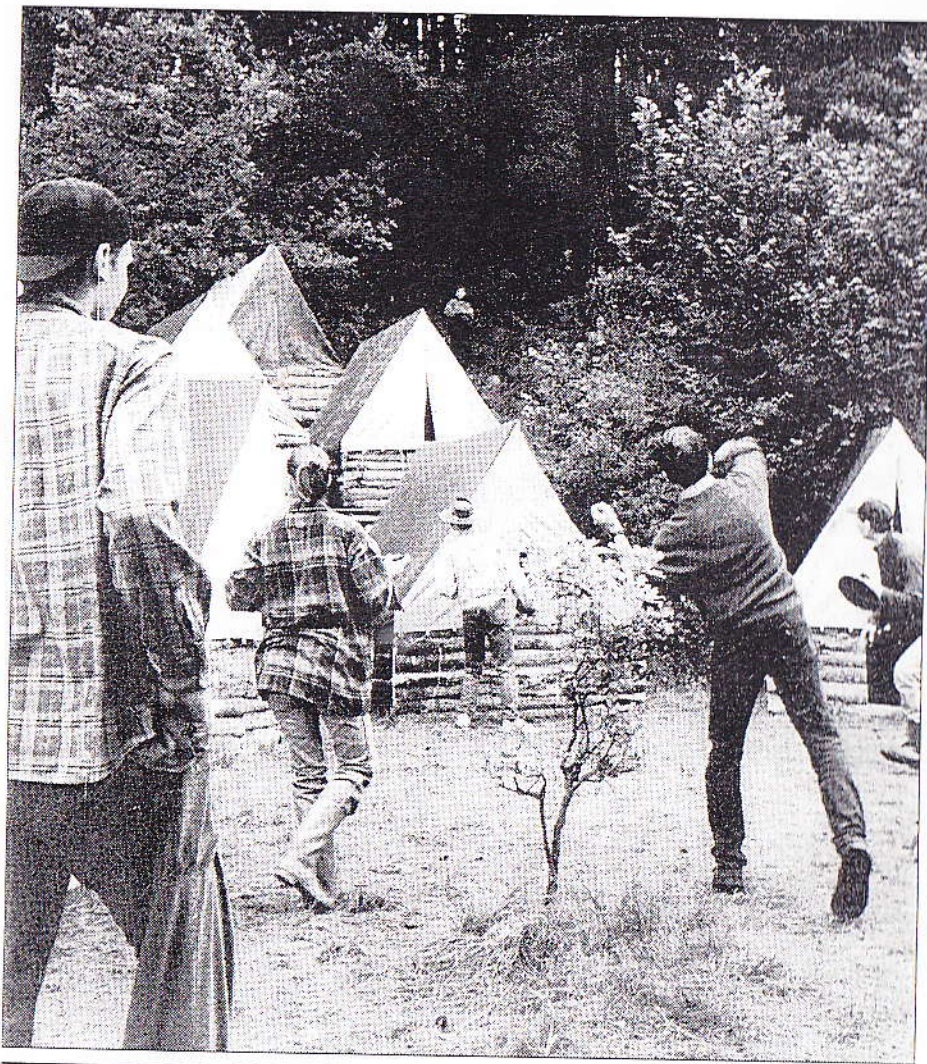

Šéfredaktor:

Lidi, co to dali dohromady:
Lukáš a Marek T., Jakub

Autoři:
Lukáš, Monika, Pupík, Vláda,
Markéta, Jakub

Fotografové:
Lukáš, Jakub, Marek

Graphic design front page:
Lukáš (FOX TEAM©)

Vyšlo za spolupráce:
T. M. A.©

Vychází 12. 9. 1998
Další číslo vyjde příště.

Náklad ≅ 50 ks

LUMTURO

MAGAZÍN 42 & 378

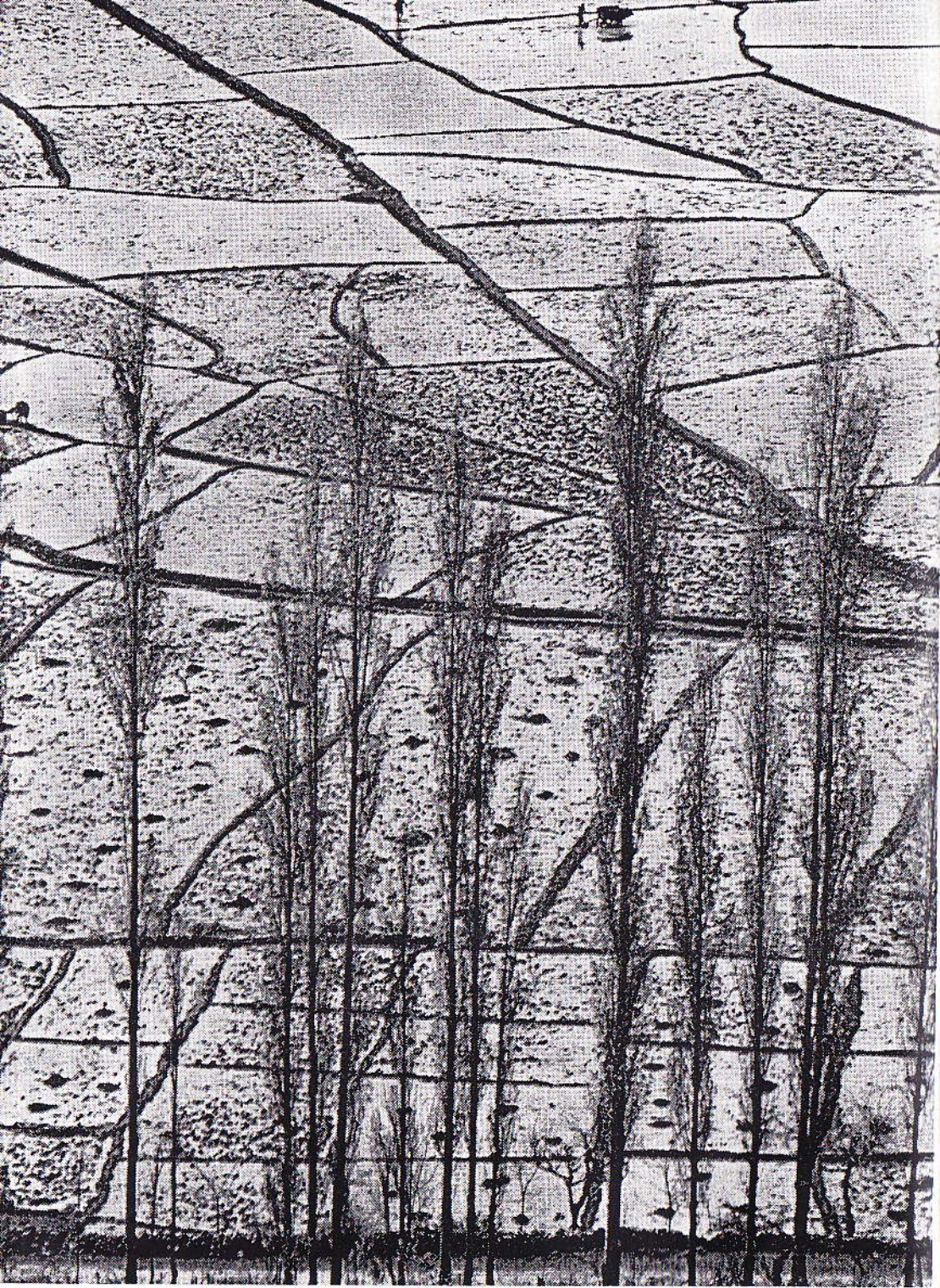

Rok je pryč. Teda alespoň ten oddílový, což znamená,
že nový PRÁVĚ začíná. Nic nového pod sluncem
(nebo pod mraky - záleží na počasí). Novinka tedy není ani to,
že právě držíš tento časopis. Pokud ho ale otevřeš, tak tam
spatříš NOVÉ články. Jak budeš postupovat dále, záleží jen na
tobě. My (tzn. redakce) ti můžeme popřát jenom tolik, abys
vykročil do všeho tou správnou nohou.

Redakce

Ročník ⑥

1998

ŘÍŠE NEBES

Letos naše hra začíná na palubě lodi, přivázející do Kantonu francouzské jezuitské misionáře, kteří se vydávají na putování po čínských provinciích, městech, městečkách, vesnicích a vískách. Říše nebes je rozsáhlá, noha Číňanova ji za celý život nepřejde, ale my to zvládneme za pouhopouhé tři týdny. Pro naše výborné znalosti místních poměrů jsme byli vybráni, abychom doprovázeli muže ze západu na jejich cestách. Z každého významného rodu byl vybrán syn, aby se od misionářů něčemu přiučil a na cestách je před nebezpečím jim neznámých krajů uchránil.

Na počátku bylo nutno císaře čajem pohostit a podle dvorní etikety s jeho doprovodem stolovat. Císař se také velmi rád baví, a proto pro povznesení jeho nálady a ukrácení dlouhé chvíle museli jsme divadelní kus i se zpěvy čínskými vymyslet a předvést. Zábava byla náramná, ačkoliv při některých představeních div krev nestříkala a o život herců jsme měli taktéž oprávněné obavy. Po skončení divadelních ukázek jsme měli všichni ohromnou radost, že všichni herci byli nejen živi, ale i schopni pokračovat ve slavnosti. Následovala slavnost světel, při níž osvětlovaly palác nádherné lampióny, námi pracně zhotovené.

Vyčerpání událostmi, podlehlí jsme zákeřné chorobě, o níž ani císařův lékař neměl zdání. Choroba se projevovala převážně změnou barvy postiženého, kdy zmíněný lapal po dechu, zelenal, modral, červenal a nikdo mu neuměl pomoci. Teprve zázračná voda z místního potoka pomohla některým vyléčit jejich neduh.

Stěny paláce se nám zdály příliš holé, rozhodli jsem se je proto ozdobit význačnými uměleckými díly. Na jejich zhotovení pracovaly dlouhé hodiny skupiny umělců a odborníků z našich řad, hedvábí se pod našima rukama měnilo v rozkvetlou louku i s kolibříkem, šumící les a rozzuřeného draka.

Při plavbě směrem k Pekingu, v tamních rozbouřených vodách byly důkladně prověřeny naše schopnosti v zacházení s kormidlem, loď vzdorovala bouři a my hlídali každého z vzácných hostí, aby nepřepadl přes palubu. Po přistání jsme chtěli našim rodinám oznámit, že jsme cestu bez úhony přestáli, ale nebylo na co zprávu napsat. Využili jsme našich znalostí starodávných receptur a během několika okamžiků ruční papír „vynikající“ kvality vyrobili.

Na vojenské přehlídce, kam jsme byli císařem pozváni, se ukázalo, kdo z nás je nejlepším střelcem. Někteří z nás si všimli, že místní krasavice přihlížející přehlídce mají upravená chodidla tak zvláštním způsobem, že téměř nemohou chodit. Zkoušeli jsme jejich chůzi napodobit, ale ne moc úspěšně. Opravdu jim není co závidět.

Po náročném výkonu jsme se rozhodli naplnit naše žaludky i žaludky hostů tradičním čínským pokrmem. V hrncích vřely našim hostům doposud neznámé pochutiny, ale příjemná vůně nenechala nikoho na pochybách, že výsledkem bude skutečně lahodný pokrm. A opravdu. Jenom tradiční jídelní náčiní se našim hostům moc nezamlouvalo, neboť s ním neuměli zacházet.

Povodeň, která nečekaně udeřila, nás vyhnala ze města, ožebračila nás o věci, které jsme nestihli pobrat, zmařila i pár lidských životů a v chaosu, který při tom nastal, se

nám ztratili naši hosté, s nimiž jsme měli dorazit na audienci k císaři. Se zbytky majetku jsme se vypravili na cestu, usilovně pátrající po našich svěřencích. Ti byli nakonec šťastně nalezeni a společně s námi dorazili do císařského paláce, kde nás čekala velkolepá hostina. Štědrý císař nás pak zahrnul množstvím darů a všichni jedli, pili a jestli nezemřeli, radují se dodnes.

Monika & Pupík

CHUAN-TAIOVÉ

*My jsme Taiové od Chuanche,
po záplavách máme mecheche,
přinášejí dobrou půdu,
získáváme z toho vekou úrodu.
Jsem hodně bohatí,
rýže se nám lepí na paty.*

CHUNČI-LOCH

*Jsmo jeden syn a jedna duše,
mozky máme pořád v suše.
Chuonči-Loch je velmi moudrý,
otec mu dal klobouk modrý.
V klobouku je velká síla,
která synu moudrost dala.
Pěstuje si hodně rýže,
na ní staví velké skryše.*

CHUOLEOVÉ

*Jsmo dobří silní muži, naháníme husí kůži.
Chceme rýži zasít, a pak dobře sklidit.
Ničeho se nebojíme, v boji dobře obстоjíme.
Císař zas nás pochválí, moc polí nám přidělí.*

Nejlepší táborníci: Míša, Vladka

Slib úspěšně složili: Synátor,
Zvíře, Fuňa

Osm pravidel dialogu

*Kde končí argumenty, začíná kravál,
kde končí rozum, začínají pěsti!*

V tom nám dětem i vedoucím může zabránit osm pravidel dialogu.

1. Tvůj oponent není nepřitelem, ale partnerem při hledání pravdy.

Cílem naší diskuse je pravda. Nikoliv intelektuální soutěž. Účast v dialogu předpokládá trojí úctu: k pravdě, k druhému, k sobě.

2. Snaž se porozumět druhému.

Nepochopíš-li správně názor oponenta, nemůžeš jeho tvrzení ani vyvracet, ani uznávat. Formuluj sám jeho námitky, aby bylo jasné, jak jim rozumíš.

3. Tvrzení bez věcných důkazů nevydávaj za argument.

V takovém případě jde pouze o tvé mínění a partner mu nemusí přiznat váhu argumentu.

4. Neutíkej od tématu.

Nevyhýbej se nepříjemným otázkám nebo argumentům tím, že svedeš diskusi jinam.

5. Nesnaž se mít za každou cenu poslední slovo.

Množství slov nenahradí chybějící argument. Umičování oponenta neznamená vyvracení jeho argumentů, ani popření jeho myšlenek.

6. Nesnižuj osobní důstojnost oponenta.

Kdo napadá osobu protivníka, ztrácí právo účastnit se dialogu.

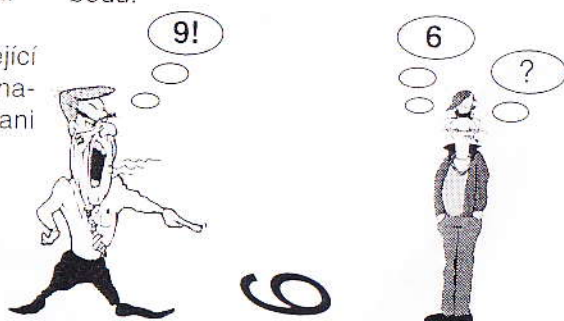
7. Nezapomínej, že dialog vyžaduje kázeň.

Nakonec rozumem, nikoli emocemi formulujeme svá tvrzení a úsudky. Kdo není schopen své city a vášně ovládnout a kdo není schopen srozumitelně a klidně vyjádřit svůj názor, nemůže vést smysluplný rozhovor s druhými.

8. Nezaměňuj dialog s monologem.

Všichni mají stejné právo se vyjádřit. Nezabíhej k podružnostem. Ohleduplnost vůči ostatním se projevuje i tím, že dokážeš šetřit časem.

Obrázkový příklad dialogu plného porozumění. Třeba podle bodu.

Jaký je rozdíl mezi pobytem v práci a ve vězení?

VE VĚZENÍ – strávíte většinu času v cele velké 2 x 3 metry.

V PRÁCI – strávíte většinu času v kóji velké 2 x 1,5 metru.

Ve vězení – dostanete teplé jídlo třikrát denně.

V práci – dostanete přestávku na oběd, který si musíte zaplatit.

Ve vězení – Vám zkrátí pobyt za dobré chování.

V práci – Vám za dobré chování přidají práci.

Ve vězení – se můžete dívat na televizi a hrát karty.

V práci – Vás za karban a dívání na televizi vyhodí.

Ve vězení – máte vlastní záchod.

V práci – se o něj musíte dělit s celým patrem.

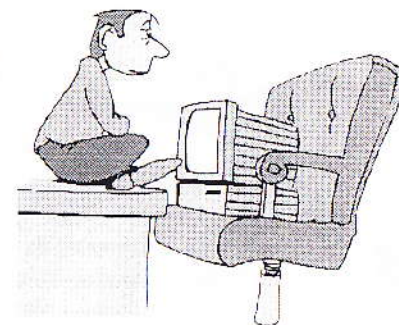
Ve vězení – Vám dovolí návštěvy rodiny a přátel.

V práci – Vám nedovolí nic.

Ve vězení – jsou někteří dozorcí sadíci.

V práci – se jim říká vedoucí.

Ve vězení – děláte pro sebe a nemáte žádné výdaje.

V PRÁCI děláte, abyste zaplatili výdaje spojené s cestou do práce a navíc Vám ještě zdaní plat, aby se zaplatily výlohy za VĚZENÍ.

ÓLYMPIÁÁÁDA V PÉKINGU...

Tento rok byla poněkud netradičně zahájena tradice (alespoň doufám) olympiád, klání, soutěží, císařských her a kdoví čeho ještě. Jak si to nazvete, záleží na vás. Doporučoval bych nazývat tu událost podle země a doby, kde se zrovínka nacházíme. Takže teď si tomu můžete říkat jak chcete. Ta tradice byla možná jen obnovena (podívejte se do kronik a letopisů), ale ani nejstarší pamětníci už nepamatují.

Za dobu konání tábora se odehrály pouze tři zápasy. A to v itálii, ve frisbee a v přehazované. Setkaly se s větším či menším ohlasem, ale všechny teamy hrály s totálním nasazením profesionálních sportovců až do úplného konce (do úplného roztrhání těla). Nutno ocenit, že se snažily zvrátit situaci i když naděje na úspěch byla již pramalá.

Všechna utkání byla doslova nabitá napínavými a strhujícími momenty. Tribuny řvaly nadšením. Tempo hry bylo tak závratné, že museli být nasazeni dva rozhodčí a i ti měli dost práce, aby udrželi správný chod zápasu.

Hry zahájil sám veliký císař a pocítl také svou přítomností první utkání. Proslýchá se, že se mu velice líbilo a že byl trochu překvapen a potěšen skvělostí výkonů.

První disciplínou císařských her byla itálie, notoricky známá to hra. Myslím, že není třeba nic dodávat. Snad jen, že hra byla divoká a plná nečekaných situací. Nakonec s nemalou pomocí Vlad'ky a ostatních hráčů zvítězila družinka Chuo-leů.

Jako další byl na pořadu zápas ve frisbee. Gólů padlo mnoho, nadpočetných kroků bylo spočteno ještě více a nespočteno jich zůstalo úplně nejvíce. Zvítězila znovu zvířecí družinka, ale ostatní jim vítězství nepřenechali lacině.

Naposledy proběhlo klání v přehazované. Toho se císař nezúčastnil, protože se tou dobou flákal někde v lese a užíval si soukromí a pohodu (chuligán jeden). Utkání proběhlo na speciálním stadionu na louce za kuchyní. K němu byl přizván až z daleka externí rozhodčí, totiž Kristýna. Zápas byl zajímavý, konec už poněkud známý: hádejte, kdo zvítězil. No správně, nejste úplně blbí. Byl to opravdu zase Zvíře se svým teamem.

Císařské hry jsme zakončili slavnostním vyhlášením výsledků

při závěrečném táboráku a vítězům byla předána zasloužená odměna: velký meloun, který byl druhý den okamžitě sněden. Na druhém místě se umístila skupina okolo Adély - Chuon-či-loch. A bronzovou medaili získali Chuan-taiové. Čest však patří všem zúčastněným. Byl bych rád, kdyby nezůstalo jen u těchto jedné her. Doufejme, že příští roky navážeme na tuto tradici a bude ještě sehráno mnoho pěkných utkání. Netruchlete, příště vyhrájete.

*napsal Ťing, císařempověřený organizátor
Vláda Velká Hlava*

S novým oddílovým rokem jsou tady i nové informace pro vás.

- 1) Novým členem NINJA CLUBU se stala Pecka Roman. Důvodem přijetí tohoto individua do NINJA CLUBU bylo uspokojivé splnění ninja úkolu zorganizovat výzvědnou akci v sousední zemi.
- 2) Další akvizicí NINJA CLUBU se stala Markéta. Důvodem k přijetí jsou vynikající řidičské schopnosti. Jelikož NINJA CLUB využívá nejmodernější techniku a technologie má vysokou spotřebu řidičů.
- 3) Naproti tomu Jakubovi udělujeme napomenutí za přílišnou pasivitu a zároveň ho tímto upozorňujeme, pokud hodlá i nadále v tomto trendu setrvávat, budeme nuceni přistoupit k jeho vyloučení.
- 4) Po podrobné, přesné a naprosto jednoznačné osvětě provedené NINJA CLUBEM naprosto převážná většina individuí domnívajících se, že jsou členové ANTI-NINJA CLUBU pochopili, že nic takového neexistuje. Někteří došli dokonce tak daleko, že se staly členy NINJA-CLUBU. Největší a vlastně jedinou zásluhu na tomto výrazném zlepšení celkové situace má vedení NINJA CLUBU.
- 4) Z ohromného množství NINJA akcí, které v tomto období proběhly, jsem pro vás vybrali populární a tradiční NINJA akci JEŠETICE OPEN 98:

Vyrazili jsme v sobotu ráno NINJA károu z Prahy směrem do Ješetice. Hned na počátku cesty bylo nutno několik kilometrů sledovat podezřelý motocykl, jehož posádka evidentně neměla čisté svědomí, neboť se po nás neustále otáčela. Vzhledem k nedostatku času jsme se spokojili s vytlačení dotyčného vehiklu ze silnice a pokračovali jsme v cestě. Večer jsme hledali podezřelé osoby na místní pouti, kde se určitě schovávaly. Pejk po jedné takové osobě hodil z řetízkového kolo-toče bryle. Jeho obětavost však byla zbytečná, neboť nezasáhl. Další informace o této super NINJA akci je možno obdržet od přímých účastníků akce.

Ano, je tu opět oblíbená anketa!

Tak takhle jste letos odpovídali na naše otázky:

1. Co se Ti na táboře líbilo?
2. Co se Ti naopak nelíbilo?
3. Co bys chtěl (chtěla) změnit?

Anička 1. jídlo, společná modlitba, táborový obchod, hry (např. Rangers), osobní volno, hra na kytaru, ceny v obchodě, příroda.

2. rozzevka, honba, zápach na latě (to snad ne, vždyť byla letos tak luxusní), jak se chovali někteří, když prší, tak se mi to taky nelíbí. Chtěla bych více spát a méně hrát, méně cibule do jídla, chtěla bych mít táborovou knihovnu. Ale byl to dobrý tábor.

Bary 1. moje družina - byli všichni úžasní, i když jsem si občas nerozuměli, den s vyměněným vedením (z části).

2. chování některých členů, ale i vedoucích, když se mezi členy mluvilo o oddíle, jen se kritizovalo (oddíl není tak špatný - spíš dobrý)

3. slovník některých členů a vedoucích.

Všem moc děkuju, že se tak strašně snažili udělat ten tábor ostatním pěkný. Jsem ráda, že tentokrát už tu nebylo tolikrát slovo musíte. Bylo to stokrát lepší.

Trpaslík 1. houpací síť, čas od času i oběd, to že se s námi kluci baví normálně (někteří), některé hry a to jen ty, co nejsou nudné, opičí dráhy, zpěv a povídání

2. málo volna, některé hry, jak se nadržuje určitému členovi oddílu, taky se mi zdá, že ceny v krámku jsou dost vysoké na naše platy.

Adéla 1. skvělá příprava her - vedoucí si dali velkou práci, jak nás opatrovala zdravotnice, dobré nápady, jak nás zabavit.

2. chování některých vedoucích, někdy se mi zdálo, že hlavní jsou vedoucí, pak dlouho nic a potom my. Mělo by se dát víc důrazu na osobní názor (to bohužel v hodně případech nejde).

Týna 1. některé hry, dobré jídlo. Líbí se mi chování vedoucích i vzhled našeho tábora. Bodování a houpací síť i honba a návštěvák.

2. nemáme dost volna a trochu ceny v obchodě. Protože, když jsem popelář, tak si třeba na fidorku musím počkat tři dny. Dále jak se nadržuje určitým členům.

Vladka 1. Líbily se mi hry (kromě Černé vysilačky), taky někdy jídlo.

2. Chtěla bych, aby byl tábor jen dva týdny, protože je to docela hodně. Stěžuju si na obchod, protože ti, kteří nemají moc vysoký plat za práci, si nemůžou nic koupit (nemyslím sebe). Taky si stěžuju na nezbedy a zlobivce z naší družiny, protože při úsecích zlobí a nechťejí poslouchat, a jeden si na úseku hraje se zápalkama.

3. aby se někdy pod marmeládu dávalo máslo, aby se po náměstíčku neflusalo, protože je to nechutný (to je opravdu nechutný!!! - vy „frafěji“, styďte se).

Vodník 1. honba, jídlo

2. málo přepadů, rozzevka

Zvíře 1. To, co se mi líbilo, tak to vám můžu říct rovnou a nemusím o tom moc přemýšlet a stydět se taky nemusím, protože je to hezká holka a jmenuje se Anča.

2. Nelíbilo se mi, že byl krátký poledňák, když se předává, tak není ani chvilka času, dále kalhoty Epiš - zvony.

Pepa 1. táborák a ještě jedna věc, která se bohužel nedá přechyst.

2. honba

Filip 2. Ze všeho nejhorší byla honba, budičky, hlídky a výměna vedení.

bezejmenný pisatel 1. houpáčky, jídlo.

2. chování některých lidí, táborová hra.

3. chtěl by víc volna a méně her.

bezejmenný pisatel 1. Co se mi líbilo - je toho dost, nebude to tedy psát.

2. jak se chovají určití kluci k holčkám, ale to už se prostě nedá změnit.

bezejmenný pisatel 1. vše, napíšu obzvláště táborová hra, obrácené vedení, honba.

2. chování některých jedinců.

bezejmenný pisatel 1. všechno

2. honba

3. změnit tábor ze 3 týdnů na 2.

bezejmenný pisatel 1. jídlo a stavba.

3. zrušit rozzevku.

Zdá se nám spravedlivé, abyste se i vy dozvěděli, co si my, vedoucí, o táboře myslíme, a proto přinášíme tuto vedoucovskou anketu, ve které odpovídáme na otázky:

1. Co se Ti na táboře líbilo?
2. Co se Ti naopak nelíbilo?

Kristýna

1. celková atmosféra, kterou všichni tvořili, táborová hra (zvláště některé úseky), čínská „spáčka“ neboli mecheche, herecké schopnosti mnohých členů.

2. to si momentálně neuvědomuju.

Pupík

1. zodpovědný a přátelský vztah rádců k členům družinek.

2. vulgární mluva některých členů oddílu (porovnejte si svalstvo před a po táboře).

Monika

1. Jsem ráda, že jsme se po roce zase všichni sešli na tak krásném místě a taky jsem měla radost, protože skoro čtrnáctidenní déšť nikomu nezkalil náladu.

2. Štvou mě věční nespokojenci, kteří kritizují všechno od programu až po jídlo, ale sami nepřiloží ruku k dílu. Nelíbí se mi flusající, vulgární „frafěji“.

Vojta

1. Líbila se mi táborová hra, scénky, výtvary z úseků (obrazy, vějíře, lampióny), i přes špatné počasí byla dobrá nálada. Jinak se mi tábor moc líbil a těším se na příští a taky mi chutnalo jídlo (chei poděkovat kuchařkám, kuchtíkům, dřevařům a topičům).

2. Nelíbí se mi, jakým způsobem někteří mluví, když si myslí, že je někdo z vedoucích neslyší. nelíbí se mi, jak se někteří „frafěji“ posmívali při hře tomu, komu to moc nešlo. U mne je frajer ten, kdo dokáže místo škodolibosti povzdušit.

Markéta

1. Co se mi líbilo? Co se mi nelíbilo? Bylo, nebylo, bylo, nebylo, bylo?! Letos se mi moc líbila snaha našich holek spolu vycházet stále v dobrém! Byly jste úžasné! A myslím, že to bylo i u kluků! A celkově se mi líbilo přemáhání ponorkové nálady z deště!

2. Nelíbilo? Toho bylo dost málo, a můžu za to i já a mně se moc nechce na sebe něco udávat! Tak děkuju!

Epiš

1. Líbilo - vztahy mezi lidmi.

2. Nelíbilo - vztahy mezi lidmi (ne ty samé).

Jakub

1. Líbilo: dobré nápady a skvělé herecké schopnosti při scénkách, dobře zvládnutá práce našich dvojníků, že nikdo neodjel předčasně z tábora, tři orlí pera apod.

2. Nelíbilo: někteří jedinci (naštěstí to není většina) více kritizují a brblají, než aby sami něco udělali nebo vymysleli. Dále nejsem spokojen se způsoby vyjadřování u některých dětí a se schopností naslouchat jeden druhému. Tímto také protestuji proti tomu, že zrovna během mé samoty musela být k obědu „Čína“.

Vláda

2. Nelíbilo - vztahy mezi lidmi, mohli bychom se k sobě chovat ohleduplněji a slušněji. Zavádění některých extremistických myšlenek do našeho oddílu, však víte. A dále lenost některých členů a nechut hrát hry.

1. Líbilo - všechno ostatní, opravdu všechno (no, možná jsem si na něco nevzpomněl).

Martin

2. Nelíbilo - že děti (kluci) se zdráhají zpívat (s výjimkou vyřváváček). Pozn. pracujte na sobě.

1. Líbilo - skoro všechno ostatní. Zvláště pak věci, kde se mohli projevit úplně všichni a každý sám za sebe. Nesouhlasím také s tím, že kromě toho, že někteří jedinci řeknou každé slovo, které jim slina na jazyk přinese, občas někde utrousí i tu slinu.

Maruška

1. Líbilo - optimismus dětí i při velmi ošklivém počasí a jejich aktivita při veškerém programu. A ještě jídlo, to bylo taky SUPER.

2. Nelíbilo - moc toho nebylo, snad jen občasné neshody mezi vedoucími i dětmi, ale těch bylo naštěstí pomálu.

Díky za ohlasy, zamysleme se a doufáme, že vy taky. Škoda jen, že nedopovědělo víc lidí.

* Pro zveřejnění byly opraveny pravopisné chyby (v rámci možnosti redakce).

Duchovní okénko

Pamatujete si ještě na nějaké konkrétní slovíčko, které se četlo z knihy

„Příběhy pro potěchu duše“?

Zde je alespoň jedno z nich:

Mrak a duna

Jeden velmi mladý mrak (je přece známo, že život mraků je krátký a stále v pohybu) se vydal na svou první cestu po obloze v doprovodu stáda načechraných mráčků roztodivných tvarů.

Když mijely ohromnou saharskou poušť, ty zkušenější mraky ho povzbuzovaly: „Poběž! Přidej! Jestli se zastavíš, je s tebou konec.“

Mrak byl však zvědavý jako všichni mladí a pomaloučku klesal dolů, pryč od mračného stáda, podobně, jako by na pastvě opouštěl stádo bizonů.

„Co děláš? Pohni se!“ hučel za ním vítr.

Ale mráček uviděl duny zlatého písku a to byl úchvatný pohled. Duny mu připadaly jako zlato, se kterým si pohrává vítr. Nevšiml si toho, že se sám zmenšuje.

Jedna z dun se na něj usmála: „Ahoj“, řekla mu. Byla to duna velmi půvabná, právě stvořená větrem, který si pohrával s její zlatavou kšticí.

„Ahoj, jmenuju se Olda.“ představil se mrak.

„Já Týna.“ odpověděla ta duna.

„Jak si žiješ tady dole?“

„Óó... slunce a vítr. Je trochu vedro, ale dá se to vydržet. A co ty?“

„Můj život je tak krátký. Jestli se vrátí velký vítr, asi zmizím.“

„Mrzí tě to?“

„Trochu, zdá se mi, že nejsem k ničemu.“

„Já se taky brzy změním v déšť a spadnu. Tak to musí být.“

Duna chvíli váhala a pak řekla: „Víš, že my nazýváme déšť rájem?“

„Nevěděl jsem, že jsem tak důležitý.“ smál se mrak.

„Slyšela jsem vyprávět od starých dun, jak je déšť krásný. My se při něm pokrýváme podivuhodnými věcmi, které se nazývají tráva a květiny.“

„To je pravda. Ty jsem viděl.“

„Já je pravděpodobně neuvidím nikdy.“ postěžovala si duna a skončila rozhovor.

Mrak chvíli přemýšlela pak řekl: „Mohl bych na tebe napršet já...“

„Ale zemřeš...“

„Zato ty rozkveteš.“ řekl mrak. Začal padat a přitom se měnil v duhově zbarvený déšť.

Příští den byla malá duna celá rozkvetlá.

Jedna z nejkrásnějších modliteb, které znám praví: „Pane, učiň mne lampou. Já sám sice shořím, ale daruji světlo ostatním.“

Malá instruktáž pro život:

Výběr z více než 500 rad, které napsal Otec, důvěrný znalec tvrdého amerického manažerského světa, radí svému synovi, aby se vyvaroval stresu bez použití uklidňujících prášků.

Autorem publikace „Malá životní instruktážní kniha“ je H. K. Brown.

– *Dívej se v noci na hvězdy, zasad' na svoje narozeniny strom a poděkuj před každým jídlem.*

– *Když už těžce pracuješ, najdi si čas, abys výsledků užil.*

– *Nikdy nebuď nevšimavá k času a slovům: obojí je nenávratné.*

– *Nauč se tři dobré vtipy.*

– *Jdi denně pěšky alespoň 30 minut.*

– *Manželku si vybírej zvláště pečlivě: přes 90% tvého štěstí nebo bídy bude pak záviset na tom.*

– *Najdi si čas - číst Bibli.*

– *Měj pořad něco hezkého před očima.*

– *Jestliže tě někdo obejmě, neodcházej jako první.*

– *Úspěch měř tím, zda ti přinesl vnitřní štěstí a jsi-li přitom zdrav a milován.*

– *Pečuj o lidi, které máš rád.*

– *Vypij denně alespoň šest sklenic vody.*
– *Uč se přijmout mínění druhého, aniž by tě to mrzelo.*

– *Kousni se vždy do jazyka, kdykoli bys měl chuť kritizovat svou ženu, rodiče nebo děti.*

– *Drž na uzdě svoje nálady.*

– *Bud' statečný: až budeš svůj život bilancovat, vždy tě bude mrzet víc to, co jsi mohl udělat a neudělal, nežli to, cos vykonal.*

– *Nekritizuj příštích 24 hodin nikoho – už jen pro ten pocit, co zažiješ.*

– *Nepodceňuj sílu dobrého slova, a tím víc – činu.*

– *Měj v noci u postele poznámkový blok: nejlepší nápady přicházejí kolem třetí hodiny.*

Každý, kdo se ke mně přizná před lidmi, k tomu se i já přiznám před svým Otcem v nebi. Mat. 10:32

Předposlední MERENDA...

Slyšíš?

Slyšíš zvenčí ten hlas?

Je jako mlha, rozprostřel se!

Slyšíš ty hlasy uvnitř?

Bujaré veselí panuje tam. Medovina, zákusky, hazardní hry, to všechno je tam uvnitř, přesně pod hnízdem přerostlých vos. Co se bojí ohně, který tu u nás, venku, hoří! Ví, sršni, čeho se bojí? Nebo mají strach a neví proč! Ti uvnitř nemají strach, jsou veselí a to je víc než dobře. Žertovná scénka na pobavení střídá jinou a jinou, i císařský dvůr přišel se svou troškou do mlýna, medovina koluje, zábavné hry, a písně a písně; výplaty a zároveň přichází obchodnice, aby proměnily svou veteš sladkostí za peníze těch, kdož se zde veselí!

Spokojenost všude!

Dlouho do noci zní od ohně smutné, veselé zpěvy. Ale pak je čas jít spát!

Zítřka, tedy vlastně dnes, co bude?

Budeme zítra spát zde? Nebo už bude? Už přijde?

Přišla!

Spalo se na Velkém vršku!

Slyšíš!

Slyšíš zvenčí to ticho?

Markéta

Zprávy, Označení, Ohlášky, a pod.

Kristýna, která se vrátila z druhého delšího pobytu v zahraničí, se prozatím rozhodla zůstat doma.

Až si prodloužila svoji misi v Brazílii o další rok. Měla by se navrátit v květnu příštího roku.

Damián zdolal Mont Blanc.

Markéta odjíždí 18. 9. na roční Ou-pair do Francie.

19. 9. se vdává Mária (vedoucí oddílu Albatros).

Vzkaz VŠEM!

Do Francie jedu v druhé polovině září, když budete mít někdo čas, napište, budu se moc těšit na všechny dopisy!!! (nebo přijedte!!!). Adresa bude viset v klubovně.

Markéta